

ԽԱՆՈՒՄ ԱՎԱՆՅԱՆ

Սիրելի Ժերալդին

Սիրելի' Ժերալդին

ավագուտներում

թավալ էին տալիս

ծաղկած հիշողությունները`

անցած տարվա գարնանը

խնձորենի որդիս բողբոջում էր,

Դու խոսի'ր, խոսի'ր

իմ ներսի ծաղիկներից,

Պատմի'ր արմատներս խորն են ,

շատ խորը...

Ո՞վ է ասել.

աստղերը չեն ընկնում

օրերի գրպանից,

Ժերալդին մի թո'ղ

ներսիդ ծովը կանաչի,

ծփի'ր պատերին...